

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

6. december 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-708/18	<p>Asociatia de Proprietari bloc M5A-ScaraA</p> <p>1. Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, og navnlig artikel 5, stk. 2, i lov nr. 677/2001 og artikel 6 i afgørelse nr. 52/2012 fra ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, den nationale tilsynsmyndighed for behandlingen af personoplysninger), hvorefter videoovervågning uden den registreredes samtykke kan anvendes dels for at tilvejebringe sikkerhed for og beskyttelse af personer, genstande og værdier, dels for at forfølge legitime interesser? 2. Skal artikel 8 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den begrænsning i udøvelsen af rettigheder og friheder, som følger af videoovervågning, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, opfylder nødvendighedskravet og forfølger almene hensyn eller svarer til behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder, såfremt operatøren kan træffe andre foranstaltninger for at beskytte den omhandlede legitime interesse? 3. Skal artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger fortolkes således, at den registeransvarliges »legitime interesse« skal være dokumenteret, eksisterende og effektiv på tidspunktet for behandlingen? 4. Skal artikel 6, stk. 1, litra e), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen Søfartsstyrelsen Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljøstyrelsen Nævnenes Hus</p>	Dom	11.12.19

	<p>behandling af personoplysninger fortolkes således, at en bestemt form for behandling (videoovervågning) er uforholdsmæssig eller uhensigtsmæssig, hvis operatøren kan træffe andre foranstaltninger for at beskytte den omhandlede legitime interesse?</p>			
C-263/18	<p>Nederlands Uitgeversverbond et Groep Algemene Uitgevers (Tom Kabinet) Sagen vedrører: 1. Skal ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at der ved det der omhandlede udtryk »enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af deres originalværker eller eksemplarer heraf« også skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk? 2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, er spredningsretten for så vidt angår originalværket eller eksemplarer heraf da udtømt i EU som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2, såfremt det første salg eller anden overdragelse af dette materiale – hvorved der her skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk – sker i EU af rettighedshaveren eller med dennes samtykke? 3. Skal ophavsretsdirektivets artikel 2 fortolkes således, at overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, udgør et samtykke til de der omhandlede reproduktionshandlinger, for så vidt som disse reproduktionshandlinger er nødvendige for den lovlige anvendelse af dette eksemplar, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor? 4. Skal ophavsretsdirektivets artikel 5 fortolkes således, at rettighedshaveren ikke længere kan modsætte sig de reproduktionshandlinger, der er nødvendige for en overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet</p>	Dom	19.12.19
Forenede sager C-477/18 og C-478/18	<p>Exportslachterij J. Gosschalk m.fl. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30. 4.2004, s. 1) med henblik på præjudiciel afgørelse: Må der i forbindelse med de gebyrer, der opkræves i henhold til artikel 27, stk. 2 og 4, sammenholdt med bilag VI i forordning nr. 882/2004/EF, medregnes forholdsmæssige andele af omkostninger til lønninger til det personale, som udfører den administrative afvikling og gebyropkrævningen i forbindelse med den gennemførte offentlige kontrol?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten) Fødevarestyrelsen</p>	Dom	19.12.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-457/18	<p>Republikken Slovenien mod Republikken Kroatien</p> <p>Påstande: —Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2 TEU og artikel 4, stk. 3, TEU.</p> <p>—Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.</p> <p>—Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 4 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), sammenholdt med samme forordnings artikel 13.—Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2, artikel 4 og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning.</p> <p>—Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	11.12.19
C-380/18	<p>E.P.</p> <p>Det første spørgsmål:Skal artikel 6, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/399 (EUT L 77, Schengengrænsekodeksen) fortolkes således, at det ved konstateringen af, at det lovlige ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage er ophørt, fordi udlændingen betragtes som en trussel mod den offentlige orden, skal begrundes, at den pågældende udlændings personlig adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse? Det andet spørgsmål: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke krav gælder i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 2016/399 (EUT 2016, L 77, Schengengrænsekodeksen) til begrundelsen for, at en udlænding betragtes som en trussel mod den offentlige orden? Skal artikel 6, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/399 (EUT 2016 L 77, Schengengrænsekodeksen) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national praksis, hvorefter en udlænding betragtes som en trussel mod den offentlige orden alene af den grund, at den pågældende udlænding er mistænkt for at have begået en strafbar handling?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	Dom	12.12.19
De forenede sager C-381/18 og C-382/18	<p>G.S. m.fl.</p> <p>Sag C-381/18 vedrører:</p> <p>1) Skal artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) fortolkes således, at for at inddrage en opholdstilladelse til et familiemedlem eller afslå at forlænge den, kræves det begrundet, at det pågældende familiemedlem udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse? 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende, hvilke krav gælder ifølge artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) til begrundelsen for at inddrage en opholdstilladelse til et</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	Dom	12.12.19

<p>familiemedlem eller afslå at forlænge den af hensyn til den offentlige orden? Skal artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) fortolkes således, at det er til hinder for en national praksis, hvorefter en opholdstilladelse til et familiemedlem kan inddrages eller nægtes forlænget af hensyn til den offentlige orden, såfremt den straf eller foranstaltning, som det pågældende familiemedlem er idømt eller pålagt, er tilstrækkelig høj i forhold til varigheden af det lovlige ophold i Nederlandene (»den glidende skala«), hvorved der på grundlag af kriterierne i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 2. august 2001, Boultif mod Schweiz, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, og af 18. oktober 2006, Üner mod Nederlandene, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, foretages en interesseafvejning mellem hensynet til det pågældende familiemedlems interesse i at udøve retten til familiesammenføring i Nederlandene på den ene side og hensynet til den nederlandske stats interesse i at beskytte den offentlige orden på den anden side?</p> <p>Sag C-382/18 vedrører:</p> <p>1. Har Domstolen, henset til artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) og Nolan-dommen (ECLI:EU:C:2012:638) kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål fra en nederlandsk ret vedrørende fortolkningen af bestemmelser i dette direktiv i en sag angående indrejse og ophold til et familiemedlem til referencepersonen, der er nederlandsk statsborger, såfremt dette direktiv i nederlandsk ret er blevet erklæret for direkte og ubetinget anvendelig på disse familiemedlemmer? 2. Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) fortolkes således, at det, for at kunne afslå en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til et familiemedlem af hensyn til den offentlige orden, kræves begrundet, at det pågældende familiemedlem udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse? 3. Såfremt det andet spørgsmål skal besvares benægtende, hvilke krav stilles der ifølge artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) til begrundelsen for at afslå en ansøgning om tilladelse til og ophold til familiemedlemmet af hensyn til den offentlige orden? Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF (EUT L 251, familiesammenføringsdirektivet) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national praksis, hvorefter en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til et familiemedlem kan afslås af hensyn til den offentlige orden på grund af domfældelser under et tidligere ophold i den pågældende medlemsstat, hvorved der på grundlag af kriterierne i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 2. august 2001, Boultif mod Schweiz, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, og af 18. oktober 2006, Üner mod Nederlandene, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, foretages en interesseafvejning mellem hensynet til det pågældende familiemedlems interesse i at udøve retten til familiesammenføring i Nederlandene på den ene side og</p>			
---	--	--	--

	hensynet til den nederlandske stats interesse i at beskytte den offentlige orden på den anden side?			
C-376/18	<p>Slovenské elektrárne</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (herefter »tredje elektricitetsdirektiv«) fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indfører en særforanstaltning, som består i en obligatorisk afgift, der opkræves hos regulerede enheder, herunder hos indehaverne af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af den kompetente regulerende myndighed i den pågældende medlemsstat (herefter »den regulerende myndighed« og »den regulerede enhed«), og som er fastsat på baggrund af det økonomiske resultat, som enhederne har opnået ikke alene på nationalt plan, men også under udøvelsen af deres virksomhed i udlandet, er i strid med direktivets mål og navnlig med direktivets artikel 3, idet denne lovgivning</p> <p>i) påvirker de regulerede enheders frihed til at fastsætte en fuldt ud konkurrencedygtig pris for forsyning af elektricitet på udenlandske elektricitetsmarkeder, og dermed også konkurrenceprocessen på nævnte markeder</p> <p>ii) svækker konkurrenceevnen for regulerede enheder i forhold til udenlandske elleverandører, der er aktive på det slovakiske elektricitetsmarked, såfremt begge ligeledes forsyner et bestemt udenlandsk marked med elektricitet, for så vidt som en udenlandsk elleverandør ikke er underlagt en sådan afgiftspligt med hensyn til forsyning af elektricitet til udlandet</p> <p>iii) afskrækker nye konkurrenter fra at indtræde på markedet for elforsyning i Den Slovakiske Republik og i udlandet, eftersom en sådan afgiftspligt vil finde tilsvarende anvendelse på indtægter, der hidrører fra deres ikke-regulerede virksomhed, selv hvis disse efterfølgende inden for en bestemt periode får en tilladelse til elforsyning, men ikke har nogen indtægter i forbindelse med denne forsyning</p> <p>iv) kan nødsage de slovakiske regulerede enheder til at anmode [den slovakiske] regulerende myndighed om at trække deres tilladelse til elforsyning tilbage, eller nødsage de udenlandske elleverandører til i deres respektive oprindelseslande at anmode den regulerende myndighed, som har udstedt dem den pågældende tilladelse, om at trække den tilbage, henset til, at for en enhed, som ikke ønsker, at også dens indtægter fra øvrig virksomhed pålægges den omhandlede afgift, udgør tilbagetrækning af tilladelsen til elforsyning enhedens eneste mulighed for at frigøre sig fra sin status af reguleret enhed i henhold til den omhandlede lovgivning?</p> <p>2. Skal tredje elektricitetsdirektiv fortolkes således, at en særforanstaltning som den i hovedsagen omhandlede, som består i en obligatorisk afgift, der opkræves hos regulerede enheder, herunder hos indehaverne af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af en regulerende myndighed, og som er fastsat på baggrund af enhedernes økonomiske resultat, herunder resultatet af virksomhed udøvet i udlandet, ikke henhører under de foranstaltninger, som direktivet tillader medlemsstaterne at vedtage, selv hvis de er i strid med de mål, som nævnte direktiv forfølger, henset til, at nævnte foranstaltning hverken udgør et middel til bekæmpelse af klimaændringer eller et middel til forsyningsikkerhed og heller</p>	Energistyrelsen	Dom	12.12.19

	<p>ikke forfølger nogen som helst anden målsætning i tredje elektricitetsdirektiv?</p> <p>3. Skal tredje elektricitetsdirektiv fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indfører en særforanstaltning, som består i en afgiftspligt for regulerede enheder, herunder hos indehaverne af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af den regulerende myndighed, og som er fastsat på baggrund af enhedernes økonomiske resultat, herunder resultatet af virksomhed udøvet i udlandet, ikke opfylder kravene om gennemsigtighed [org. s. 3], ikke-diskrimination og lige adgang til kunderne som omhandlet i direktivets artikel 3, eftersom den for så vidt angår en reguleret enhed også rammer indtægter opnået (fra elforsyning eller på anden vis) i udlandet, mens den for så vidt angår indehaveren af en tilladelse til elforsyning på grundlag af en »pas«-tilladelse til elforsyning, som er udstedt i indehaverens oprindelsesland, alene rammer indtægter opnået i Den Slovakiske Republik?</p>			
C-450/18	<p>Instituto Nacional de la Seguridad Social</p> <p>Udgør det en krænkelse af princippet om ligebehandling, som forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, og som er anerkendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår og i direktiv 2002/73 om ændring heraf, som omarbejdet ved direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006, når en national retsforordning (nærmere bestemt artikel 60, stk. 1, i lov om social sikring) som følge af deres demografiske bidrag til den sociale sikringsordning anerkender retten til et pensionstillæg for kvinder, der har fået biologiske eller adopterede børn, og som i henhold til en hvilken som helst ordning under den sociale sikringsordning modtager bidragsbaserede ydelser i form af alderspension, enkepension eller pension ved varig uarbejdsdygtighed, mens mænd, der befinder sig i en tilsvarende situation, derimod ikke indrømmes en sådan ret?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.12.19
C-456/18 P	<p>Ungarn mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens dom af 25. april 2018 i de forenede sager T-554/15 og T-555/15 ophæves.</p> <p>— Kommissionens afgørelse C(2015) 4805 af 15. juli 2015 om ungarske sundhedsbidrag pålagt virksomheder i tobaksindustrien annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for sundhedsafgiften samt den investeringsbetingede nedsættelse af sundhedsafgiften, der er fastsat ved a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. Törvény (lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015), som er vedtaget af det ungarske parlament.</p> <p>— Kommissionens afgørelse C(2015) 4808 final af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for gebyret for fødevarekædekontrol.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	12.12.19

C-627/18	<p>Nelson Antunes da Cunha</p> <p>1. Finder den forældelsesfrist for udøvelse af beføjelserne til at tilbagesøge støtte, som er fastsat i artikel 17, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kun anvendelse i forholdet mellem Den Europæiske Union og den medlemsstat, der var adressat for en afgørelse om tilbagesøgning af støtte, eller ligeledes i forholdet mellem denne stat og den indsigende part i dennes egenskab af modtager af den støtte, der blev anset for uforenelig med fællesmarkedet?</p> <p>2. Såfremt det fastslås, at den nævnte forældelsesfrist også finder anvendelse på forholdet mellem den medlemsstat, der er adressat for en afgørelse om tilbagesøgning af støtte, og modtagerne af den støtte, der blev anset for uforenelig med fællesmarkedet, skal denne frist da kun anses for at finde anvendelse under proceduren for vedtagelse af afgørelsen om tilbagesøgning eller ligeledes under fuldbyrdelsen heraf?</p> <p>3. Såfremt det fastslås, at den nævnte forældelsesfrist finder anvendelse på forholdet mellem den medlemsstat, der er adressat for en afgørelse om tilbagesøgning af støtte, og modtagerne af den støtte, der blev anset for uforenelig med fællesmarkedet, skal denne frist da anses for afbrudt af enhver foranstaltning vedrørende den ulovlige støtte, der træffes af Kommissionen eller medlemsstaten, selv om disse ikke blev meddelt modtageren af den støtte, der skal tilbagebetales?</p> <p>4. Er artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 og de EU-retlige principper, nærmere bestemt effektivitetsprincippet og princippet om, at statsstøtte er uforenelig med det indre marked, til hinder, at en forældelsesfrist, der er kortere end den i forordningens artikel 17 fastsatte, såsom den i den civile lovbogs artikel 310, stk. 1, litra d), fastsatte forældelsesfrist, anvendes på påløbne renter af den støtte, der skal tilbagesøges?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Erhvervsministeriet Energistyrelsen	GA	12.12.19
De forenede sager C-566/19 (PPU) og C-626/19 (PPU)	<p>Openbaar Ministerie m.fl.</p> <p>Sag C-566/19 PPU vedrører:</p> <p>Le Ministère public français près la juridiction d'instruction ou de jugement, compétent en France en vertu du droit de cet État, pour délivrer un mandat d'arrêt européen, peut-il être considéré comme autorité judiciaire d'émission, dans le sens autonome visé à l'article 6, paragraphe 1, de la décision-cadre n° 2002/584/JAI du Conseil du 13 juin 2002 dans l'hypothèse où, censé contrôler le respect des conditions nécessaires à l'émission d'un mandat d'arrêt européen et examiner son caractère proportionné eu égard aux circonstances du dossier répressif, il est en même temps l'autorité chargée des poursuites pénales dans la même affaire?</p> <p>Sag C-626/19 PPU vedrører:</p> <p>I. Un procureur qui participe à l'administration de la justice dans l'État membre d'émission, qui agit de manière indépendante dans l'exercice des tâches inhérentes à l'émission d'un mandat d'arrêt européen et qui a émis un mandat d'arrêt européen peut-il être qualifié d'autorité judiciaire d'émission au sens de l'article 6, paragraphe 1, de la décision-cadre 2002/584/JAI si, dans l'État membre d'émission, préalablement à la décision effective de ce procureur d'émettre le mandat d'arrêt européen un juge a apprécié les conditions d'émission d'un mandat d'arrêt européen et, notamment, sa proportionnalité?</p> <p>II. Si la première question appelle une réponse négative : la condition visée au point 75 de l'arrêt de la Cour de justice du 27 mai 2019 ([Parquets de Lübeck et de Zwickau, C 508/18 et C 82/19 PPU], EU:C:2019:456), voulant que la décision du procureur d'émettre un mandat d'arrêt européen et, notamment, le caractère proportionné d'une telle décision, doivent pouvoir faire l'objet d'un recours juridictionnel qui satisfait pleinement aux conditions inhérentes à une</p>	Justitsministeriet	Dom	12.12.19

	protection juridictionnelle effective, est-elle remplie si une voie de droit est ouverte à la personne recherchée, après sa remise effective, dans laquelle la nullité du mandat d'arrêt européen peut être invoquée devant le juge dans l'État membre d'émission et dans laquelle ce juge examine notamment le caractère proportionné de la décision d'émettre ce mandat d'arrêt européen ?			
C-625/19 (PPU)	Openbaar Ministerie Un procureur qui participe à l'administration de la justice dans l'État membre d'émission, qui agit de manière indépendante dans l'exercice des tâches inhérentes à l'émission d'un mandat d'arrêt européen et qui a émis un mandat d'arrêt européen peut-il être qualifié d'autorité judiciaire d'émission au sens de l'article 6, paragraphe 1, de la décision-cadre 2002/584/JAI si, dans l'État d'émission, préalablement à la décision effective de ce procureur d'émettre le mandat d'arrêt européen un juge a apprécié les conditions d'émission d'un mandat d'arrêt européen et, notamment, sa proportionnalité?	Justitsministeriet	Dom	12.12.19
C-627/19 (PPU)	Openbaar Ministerie Lorsqu'un mandat d'arrêt européen tend à l'exécution d'une peine privative de liberté infligée par une décision exécutoire d'un juge ou d'une juridiction et qu'il a été émis par un procureur, qui participe à l'administration de la justice dans l'État membre d'émission, et dont l'indépendance est garantie dans l'exercice de ses tâches inhérentes à l'émission d'un mandat d'arrêt européen, la condition voulant qu'un recours juridictionnel qui satisfait pleinement aux exigences inhérentes à une protection juridictionnelle effective, soit ouvert contre la décision d'émettre un mandat d'arrêt européen et, notamment, le caractère proportionné d'une telle décision, est-elle toujours requise?	Justitsministeriet	Dom	12.12.19
C-143/19 P	Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (appel) Påstande: —Den appellerede dom truffet af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-253/17 ophæves. —De for førsteinstansen nedlagte påstande tages til følge, og der træffes endelig afgørelse i sagen, subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret. —EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.12.19
T-21/18	Republikken Polen mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263) (EUT L 292 af 10.11.2017, s. 61) annulleres for så vidt som deri udelukkes nettobeløb på 48 317 806,79 EUR og 26 638 201,22 EUR, som det af Republikken Polen godkendte betalingsorgan har udbetalt, fra EU-finansiering. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.12.19
C-447/18	Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava e.a. Kan artikel 1, litra w), artikel 4 og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med retten til sociale sikringsydelse og sociale fordele, som er fastslået i artikel 34, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en national retsforordning, hvorefter det slovakiske	Beskæftigelsesministeriet	Dom	18.12.19

	socialsikringsinstitut skal tage en ansøgers statsborgerskab i betragtning som en grundlæggende betingelse for retten for nationale repræsentanter på det idrætslige område til en ydelse, der supplerer alderspensionen, selv om et andet lovbestemt krav, nemlig at have repræsenteret statens retlige forgængere, herunder Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet, ligeledes indgår i den nationale retsforordning?			
C-666/18	IT Development Udgør den omstændighed, at en softwarelicenshaver ikke overholder vilkårene i en softwarelicensaftale (ved udløbet af en prøveperiode, overskridelse af antallet af autoriserede brugere eller af en anden måleenhed, såsom de processorer, der kan anvendes til at gennemføre softwareordrer, eller ved ændring af softwarens kildekode, når denne rettighed ifølge licensen er forbeholdt den oprindelige indehaver): - en immaterialretlig krænkelse (som omhandlet i direktiv 2004/48 af 29.4.2004), som indehaveren af ophavsrettigheder til softwaren, der er sikret i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, har lidt - eller kan den henhøre under en anden retlig ordning, som f.eks. den almindelige retlige ordning om ansvar inden for kontrakt?	Kulturministeriet	Dom	18.12.19
C-511/17	Lintner 1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår – henset ligeledes til den nationale lovgivning, der fastsætter en forpligtelse til at lade sig repræsentere under et søgsmål – fortolkes således, at det er nødvendigt at undersøge hvert kontraktvilkår individuelt i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det kan anses for urimeligt, uafhængigt af om det reelt er nødvendigt at undersøge samtlige kontraktvilkår for at træffe afgørelse om den ved søgsmålet nedlagte påstand? 2) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår ellers, i modsætning til, hvad der er foreslået i spørgsmål 1), fortolkes således, at alle de øvrige kontraktvilkår skal undersøges, for at det kan konkluderes, at det vilkår, som påstanden vedrører, er urimeligt? 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares bekræftende, indebærer dette da, for at det kan afgøres, om det pågældende vilkår er urimeligt, at det er nødvendigt at undersøge kontrakten i dens helhed, idet urimeligheden af hvert af kontraktens elementer ikke skal undersøges selvstændigt og uafhængigt af det i stævningen anførte vilkår? Den forelæggende ret er officielt blevet gjort bekendt med, at Fővárosi Ítéltábla (regional appeldomstol i Budapest, Ungarn) har [udeladt] indledt en præjudiciel procedure angående spørgsmål, der er knyttet til overførslen af risiko i forbindelse med valutavekslingen i låneaftaler optaget i udenlandsk valuta, undersøgelsen af om der er overensstemmelse mellem ungarsk lovgivning og de EU-retlige regler på dette område og fortolkningen af retspraksis. Sagen verserer ved Domstolen under sagsnummer C-51/17 (Ilyés og Kiss). I denne sag C-51/17, vedrører det femte spørgsmål blandt de spørgsmål, som den regionale appeldomstol har forelagt Domstolen, ligeledes undersøgelsen af egen drift af kontraktvilkårs urimelighed.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	19.12.19
C-176/18	Club de Variedades Vegetales Protegidas 1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19

	<p>sort har fået retsvirkninger, er landbrugerens efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af ius prohibendi i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af pantesortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt? 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejet bragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning? 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?</p>			
C-236/18	<p>GRDF Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009, særlig artikel 41, stk. 11, fortolkes således, at det kræves, at en regulerende myndighed, der bilægger en tvist, har beføjelse til at træffe en afgørelse, der gælder for hele den periode, der er omfattet af den tvist, der er indbragt for den, uanset hvornår tvisten er opstået mellem parterne, navnlig ved at drage konsekvenserne af en kontrakts manglende overensstemmelse med direktivets bestemmelser ved en afgørelse, hvis virkninger dækker hele kontraktperioden?</p>	Energistyrelsen	Dom	19.12.19
Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P	<p>Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen (appel) (C-262/18 P) Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera mod Kommissionen, ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Subsidiært gør Domstolen brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen hjemviser sagen til Retten, eller Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen.</p> <p>Dôvera zdravotná poisťovňa mod Europa-Kommissionen (appel) (C-271/18 P) Påstande: — Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. — Europa-Kommissionen frifindes. — Dôvera zdravotná poisťovňa og Union zdravotná poisťovňa, a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne. I tilfælde</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	19.12.19

	<p>af, at Domstolen måtte nå til den konklusion, at den ikke råder over tilstrækkeligt med oplysninger til at træffe endelig afgørelse i tvisten, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves.</p> <p>—Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i tvisten.</p> <p>—Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>			
--	---	--	--	--

C-311/18	<p>Facebook Ireland & Schrems</p> <p>Sagen vedrører: 1. Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelandets håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed? 2. 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da: a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller b) en eller flere medlemsstaters nationale ret? 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget? 3. Ved bedømmelsen af, om et tredjeland sikrer det i EU-retten krævede beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives til det pågældende land som omhandlet i direktivets artikel 26, bør beskyttelsesniveauet i tredjelandet da bedømmes under henvisning til: a) de gældende regler i tredjelandet, der følger af dettes nationale ret eller internationale forpligtelser, og praksis, der skal sikre overholdelsen af disse regler, herunder faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, som overholdes i tredjelandet, eller b) de regler, der er henvist til under a), sammen med administrativ praksis, regulerings- og overholdelsespraksis samt de politiske garantier, procedurer, protokoller, tilsynsmekanismer og udenretslige midler, der findes i tredjelandet? 4. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret [præmis 152-263 i High Courts dom af 10.3.2017, http://www.courts.ie/Judgments.nsf/768d83be24938e1180256ef30048ca51/8131a5dde8baf9ff802581b70035c4ff?OpenDocument], krænker det da privatpersoners rettigheder i henhold til chartrets artikel 7 og/eller 8, hvis personoplysninger videregives fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen? 5. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, hvis personoplysninger overføres fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen: a) overholder beskyttelsesniveauet i USA da kerneindholdet af en privatpersons ret til et retsmiddel i tilfælde af krænkelse af hans eller hendes rettigheder vedrørende personoplysninger, der garanteres ved chartrets artikel 47? Hvis svaret på a) er bekræftende, b) er de begrænsninger, som amerikansk ret pålægger en privatpersons adgang til et retsmiddel i sammenhæng med USA's nationale sikkerhed, da</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Nævnenes Hus</p>	GA	19.12.19
----------	--	--	----	----------

	forholdsmæssige i den i chartrets artikel 52 omhandlede betydning og går ikke videre end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed? 6. 1) Hvilket beskyttelsesniveau kræves der for personoplysninger, som videregives til et tredjeland i medfør af standardkontraktbestemmelser vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, i lyset af direktivets bestemmelser, navnlig artikel 25 og 26 forstået i lyset af chartret? [...]			
C-385/18	Arriva Italia e.a. Udgør en foranstaltning, hvorefter en aktør inden for jernbanetransportsektoren modtager et lovbestemt indskud på 70 mio. EUR under betingelserne i lov nr. 208 af 28. december 2015 (artikel 1, stk. 867), som ændret ved lovdekret nr. 50 af 24. april 2017, og det nævnte indskud efterfølgende overdrages til en anden økonomisk aktør uden offentligt udbud og vederlagsfrit, under de beskrevne faktiske og retlige omstændigheder, statsstøtte som omhandlet i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Er nævnte støtte i bekræftende fald da under alle omstændigheder forenelig med EU-retten, og hvilke følger har det, at foranstaltningen ikke er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, TEUF?	Transport-, og Boligministeriet Energistyrelsen	Dom	19.12.19
C-386/18	Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 66, stk. 1, i forordning nr. 508/2014 og artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 1303/2013. Det første spørgsmål er, om en medlemsstat over for en producentforening, der har indgivet en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner, kan gøre gældende, at det ikke er muligt at indgive ansøgning for bestemte udgifter eller for en bestemt periode. Det andet spørgsmål vedrører det retsgrundlag, som den tildelte støtte er baseret på. Det tredje spørgsmål vedrører følgerne af, at en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af en produktions- og afsætningsplan indgives, efter, at produktions- og afsætningsplanen er forberedt og gennemført EU-Domstolen er blevet forelagt følgende præjudicielle spørgsmål: – 1a. Er artikel 66, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (forordning 508/2014), der bestemmer, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond »støtter« forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner som omhandlet i artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (forordning 1379/2013) til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet ansøgning om en sådan støtte, gør gældende, at medlemsstaten på tidspunktet for ansøgningens indgivelse ikke havde åbnet mulighed for, at en sådan ansøgning kunne indgives for en bestemt kategori af	Miljø- og Fødevareministeriet Fiskeristyrelsen	Dom	19.12.19

	<p>udgifter (i det foreliggende tilfælde udgifter til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner) eller for en bestemt periode (i dette tilfælde året 2014), hverken i sit af Europa-Kommissionen godkendte operationelle program eller i de nationale forskrifter om støtteberettigede udgifter?</p> <p>– 1b. Har det for besvarelsen af spørgsmål 1a nogen betydning, at producentorganisationen i henhold til artikel 28 i forordning 1379/2013 har pligt til at forelægge en produktions- og afsætningsplan for medlemsstaten og efter medlemsstatens godkendelse af produktions- og afsætningsplanen har pligt til at gennemføre den?– 2. Såfremt spørgsmål 1a besvares således, at artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 er til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner, kan gøre gældende, at medlemsstaten ikke havde åbnet mulighed for en sådan ansøgning på det tidspunkt, da ansøgningen blev indgivet, kan den pågældende støtteansøger da direkte af artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 udlede et retsgrundlag for et krav på den pågældende støtte over for sin medlemsstat?– 3. Såfremt spørgsmål 2 skal besvares således, at den pågældende støtteansøger i det i spørgsmål 2 omhandlede tilfælde direkte af artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 udlede et retsgrundlag for et krav på den pågældende støtte over for sin medlemsstat, er artikel 65, stk. 6, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (forordning 1303/2013) da til hinder for, at der ydes støtte til en produktions- og afsætningsplan, såfremt støtteansøgningen indgives efter, at produktions- og afsætningsplanen er forberedt og gennemført?</p>			
C-390/18	<p>AIRBNB Ireland</p> <p>Er ydelserne, der leveres i Frankrig af selskabet Airbnb Ireland UC via en elektronisk platform, som befinder sig i Irland, omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000? Kan de restriktive regler vedrørende udøvelsen af erhvervet som ejendomsmægler i Frankrig, som er fastsat i lov nr. 70-9 af 2. januar 1970 om formidlingsvirksomhed vedrørende fast ejendom, den såkaldte Hoguet-lov, gøres gældende over for selskabet Airbnb Ireland UC?</p>	Transport- og Boligministeriet Forbruger-ombudsmanden	Dom	19.12.19
C-442/18 P	<p>European Central Bank mod Espírito Santo Financial m.fl. (appel)</p> <p>— Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 26. april 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA mod ECB, T-251/15, EU:T:2018:234, ophæves. — Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014. — I tilfælde af, at den anden påstand forkastes, hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19

	— Appellinstævnte og sagsøger i førsteinstansen tilpligtes at betale to tredjedele af sagsomkostningerne, og ECB tilpligtes at betale en tredjedel heraf.																													
C-446/18	AGROBET CZ Er det i overensstemmelse med EU-retten og i særdeleshed med princippet om momsens neutralitet, når en medlemsstat vedtager en foranstaltning, hvorefter ansættelsen og betalingen af en del af et momsfradrag, som der er fremsat krav om, gøres betinget af afslutningen af en procedure, der omfatter alle afgiftspligtige transaktioner i en given afgiftsperiode?	Skatteministeriet	GA	19.12.19																										
C-523/18	Engie Cartagena 1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og 2009/72/EF: »1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de »Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012« aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele: <table border="0"> <thead> <tr> <th>Virksomhed</th> <th>Procentdel</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Endesa Generación, S.A.</td> <td>34,66</td> </tr> <tr> <td>Iberdrola Generación, S.A.</td> <td>32,71</td> </tr> <tr> <td>GAS Natural S.D.G, S.A.</td> <td>16,37</td> </tr> <tr> <td>Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.</td> <td>4,38</td> </tr> <tr> <td>E.ON Generación, S.L.</td> <td>2,96</td> </tr> <tr> <td>AES Cartagena, S.R.L.</td> <td>2,07</td> </tr> <tr> <td>Bizkaia Energía, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Castelnou Energía, S.L.</td> <td>1,58</td> </tr> <tr> <td>Nueva Generadora del Sur, S.A.</td> <td>1,62</td> </tr> <tr> <td>Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Tarragona Power, S.L.</td> <td>0,81</td> </tr> <tr> <td>I alt</td> <td>100,00</td> </tr> </tbody> </table> 2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?	Virksomhed	Procentdel	Endesa Generación, S.A.	34,66	Iberdrola Generación, S.A.	32,71	GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37	Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38	E.ON Generación, S.L.	2,96	AES Cartagena, S.R.L.	2,07	Bizkaia Energía, S.L.	1,42	Castelnou Energía, S.L.	1,58	Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62	Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42	Tarragona Power, S.L.	0,81	I alt	100,00	Energistyrelsen	Dom	19.12.19
Virksomhed	Procentdel																													
Endesa Generación, S.A.	34,66																													
Iberdrola Generación, S.A.	32,71																													
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37																													
Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38																													
E.ON Generación, S.L.	2,96																													
AES Cartagena, S.R.L.	2,07																													
Bizkaia Energía, S.L.	1,42																													
Castelnou Energía, S.L.	1,58																													
Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62																													
Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42																													
Tarragona Power, S.L.	0,81																													
I alt	100,00																													
C-677/18	Amoena Ltd Begik Toldkodeksudvalget og/eller Europa-Kommissionen en åbenbar fejl, da den tariferede mastektomi-bh'er: 44.1.1. under kapitel 62 i den Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur under toldposition 6212, der specifikt omfatter »brystholdere«, og KN kode 6212 10 90, i stedet for 44.1.2. kapitel 90 under toldposition 9021 og KN kode 9021 10 10 som tilhører til proteser som omhandlet i bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90? 44.2. Indskrænker	Skatteministeriet Toldstyrelsen	Dom	19.12.19																										

	<p>gennemførelsesforordningen ulovligt anvendelsesområdet for tarifiering af tilbehør til proteser under toldposition 9021 og bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90, og er den følgelig ultra vires Europa-Kommissionens beføjelser? 44.3. Udør gennemførelsesforordningen en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, [TEU] under omstændigheder hvor: 44.3.1. Europa-Kommissionen skal respektere domme fra de nationale domstole og endvidere skal fremme en ensartet (og korrekt) anvendelse af toldkodeksen og KN, 44.3.2. Supreme Court enstemmigt nåede den konklusion, at det er korrekt at tarifere mastektomi-bh'er under kapitel 90 i KN med toldposition 9021, og 44.3.3. Supreme Courts dom blev fremlagt for Europa-Kommissionen og udleveret til samtlige medlemsstater i EU sammen med et sammendrag af Supreme Courts begrundelse?</p>			
T-14/18	<p>Grækenland mod Kommissionen Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt til arealstøtte for ansøgningsåret 2014, fra EU-finansiering, og som svarer til 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt til støtte til græsarealer for 15 583 893,42 EUR brutto (12 482 555,68 EUR netto). — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-22/18	<p>Bulgarien mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt ind for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263), i de dele der henhører under budgetposterne 6711, annulleres, idet visse udgifter på 11 685 774,48 EUR, med en finansiell virkning på 11 412 865,79 EUR efter fradrag af 272 908,69 EUR, som Republikken Bulgarien har afholdt, heri udelukkes fra EU-finansiering inde for rammerne af ELFUL. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-67/18	<p>Probelte mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2065 af 13. november 2017 om bekræftelse af betingelserne for godkendelse af aktivstoffet 8-hydroxyquinolin, jf. gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011, og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 for så vidt angår optagelsen af aktivstoffet 8-hydroxyquinolin på listen over stoffer, der er kandidater til substitution (»den anfægtede afgørelse«), annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-211/18	<p>Vanda Pharmaceuticals mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 252 final af 15. januar 2018 om afslag på ansøgning om tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004 til markedsføring af det humanmedicinske lægemiddel »Fanaptum — iloperidon« og de videnskabelige konklusioner og begrundelse for afslaget af 9. november 2017 samt vurderingsrapporten fra Udvalget for Humanmedicinske</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	19.12.19

	Lægemidler af 9. november 2017 annulleres. — Subsidiært annulleres alene Kommissionens gennemførelses-afgørelse C(2018) 252 final. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
T-295/18	Grækenland mod Kommissionen Påstande: Sagsøgerens påstande — Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republiks udgifter til et samlet (brutto-) beløb på 17 869 131,75 EUR (de finansielle virkninger androg 14 857 076,98 EUR), der blev afholdt og anmeldt inden for rammerne af ELFUL vedrørende foranstaltningerne 125A, 321 og 322 (bruttobeløb på 15 631 043,52 EUR, hvoraf de finansielle virkninger androg 12 618 988,75 EUR) og foranstaltning 123A (2 238 088,23 EUR) samt et beløb på 588 103,59 EUR [for udgifter] afholdt inden for rammerne af EGFL i forlængelse af kontroller af transaktionerne i regnskabsårene 2011-2014, blev udelukket fra EU-finansiering. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19